

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 22. februārī *Autoridad Portuaria de Bilbao* iesniegusi par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2022. gada 14. decembra spriedumu lietā T-126/20 *Autoridad Portuaria de Bilbao/Komisija*

(Lieta C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Autoridad Portuaria de Bilbao* (pārstāvji: D. Sarmiento Ramírez-Escudero un X. Codina García-Andrade, advokāti)

Otrs lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu trīs apelācijas sūdzības pamatos izklāstīto iemeslu dēļ un atzīt, ka tajā ir pieļauta tiesību kļūda;
- izlemt lietu pēc būtības saskaņā ar Statūtu 61. pantu un Reglamenta 170. pantu, atzīstot, ka *Autoridad Portuaria de Bilbao* pirmajā instancē izvirzītie prasījumi par Vispārējā tiesā apstrīdēto lēmumu atcelšanu ir apmierināmi;
- piespriest Komisijai atlīdzināt *Autoridad Portuaria de Bilbao* tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan pirmajā instancē, gan tiesvedībā Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējās tiesas spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, kuras pamatā ir LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums, jo Vispārējā tiesa akceptēja, ka Komisija, secinādama, ka Biskajas atbrīvojums no nodokļa ir priekšrocība, to nav vērtējusi kā sarežģītu pasākumu kopumu.

Pirmā pamata atbalstam tiek apgalvots, ka Vispārējās tiesas argumentācija, tai secinot, ka nepastāv sarežģīts pasākumu kopums, ir balstīta uz tīri formāliem pamatiem, kam nav nekā kopīga ar Tiesas pastāvīgajā judikatūrā prasīto analīzi pēc būtības.

Otrais apelācijas sūdzības pamats:

Spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, kuras pamatā ir LESD 107. panta, Regulas 2015/1589⁽¹⁾ un tos interpretējošās judikatūras pārkāpums saistībā ar LES 4. panta 3. punktu, LESD 296. pantu un Hartas 41. pantu, Vispārējai tiesai uzskatot, ka Komisijai nav jāveic pilnīga pieejamo datu analīze, ja ir skaidrs, ka ir tikai viens labuma guvējs no atbalsta shēmas.

Otrā pamata atbalstam tiek apgalvots, ka tas, ka pastāv tikai viens labuma guvējs no Biskajas atbrīvojuma no nodokļa (proti, *Autoridad Portuaria de Bilbao*) ir vispārzināms Spānijas tiesību sistēmā noteikts fakts Šādā gadījumā, lai gan pasākums var tikt kvalificēts kā "atbalsta shēma" Regulas 2015/1589 izpratnē, Komisija ir jāveic pilnīga pieejamo datu analīze. Tas tā ir atbilstoši sākotnējam mērķim, ar kādu tiesas judikatūrā Komisijai ir ļauts neveikt šādu analīzi, to interpretējot no LES 4. panta 3. punkta, LESD 296. panta un Hartas 41. panta viedokļa.

Trešais apelācijas sūdzības pamats:

Spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, kuras pamatā ir LESD 108. panta un Regulas 2015/1589, tos skatot kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu, pārkāpums, Vispārējai tiesai uzskatot, ka sadarbības procedūrā Komisijas pienākumu apjoms ir mazāks nekā izmeklēšanas procedūrā.

Trešā pamata atbalstam tiek apgalvots, ka spriedumā Vispārējā tiesa bez nekāda pamatojuma esot apgalvojusi, ka sadarbības procedūrā saskaņā ar Regulas 2015/1589 21. pantu dalībvalstij ir mazāk garantiju nekā izmeklēšanas procedūrā. Šajā pamatā tiek argumentēts, ka gan Regulas 2015/1589 21.–23. panta formulējums, gan ciešā saikne starp LESD 108. pantu, no kura izriet Regulā 2015/1589 paredzētā sadarbības procedūra, un LES 4. panta 3. punktā nostiprināto lojālas sadarbības principu liek secināt, ka Komisijai ir jāveic dalībvalsts sniegtās informācijas analīze.

(¹) Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 28. februārī iesniedza *Vilniaus apygardos administracinio teismo* (Lietuva) – *Virgilijus Valančius/Lietuvos Respublikos vyriausybę*

(Lieta C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Vilniaus apygardos administracinio teismo

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Virgilijus Valančius*

Atbildētāja: *Lietuvos Respublikos vyriausybę*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 254. pantā – skatot to kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 2. punktu – kurā ir noteikts, ka Vispārējās tiesas locekļus izraugās no tādu personu vidus, “kuru neatkarība nav apšaubāma un kuras atbilst prasībām attiecībā uz tiesnešu augstiem amatiem”, ir paredzēts, ka Eiropas Savienības Vispārējās tiesas tiesneša amata kandidāts Eiropas Savienības dalībvalstī ir jāizvēlas, pamatojoties vienīgi uz kandidāta profesionālajām spējām?
- 2) Vai šajā lietā aplūkotā valsts prakse – saskaņā ar kuru, lai nodrošinātu konkrēta kandidāta atlases pārredzamību, dalībvalsts valdība, kuras pienākums ir izvirzīt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas tiesneša amata kandidātu, izveido neatkarīgu ekspertu grupu kandidātu izvērtēšanai, kura pēc visu kandidātu iztaujāšanas izveido kandidātu sarakstu ar kandidātu novērtējumiem, pamatojoties uz iepriekš noteiktiem skaidriem un objektīviem atlases kritērijiem, un saskaņā ar iepriekš paziņotiem nosacījumiem, izvirza valdības apstiprinājuma saņemšanai kandidātu, kurš, pamatojoties uz viņa/viņas profesionālajām spējām un kompetenci, ir saņēmis visaugstāko novērtējumu, tomēr valdība piedāvā par Eiropas Savienības tiesnesi iecelt citu kandidātu, nevis to, kurš sarakstā ierindots pirmajā vietā – atbilst prasībai par to, ka tiesneša neatkarība nav apšaubāma, un citām prasībām tiesneša amata ieņemšanai, kas noteiktas Līguma par Eiropas Savienības darbību 254. pantā, skatot to kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 2. punktu, ņemot vērā, ka tiesnesis, kurš, iespējams, ir iecelts nelikumīgi, var ietekmēt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas nolēmumus?